

Bruxelles, den 28.11.2023
COM(2023) 763 final

2023/0445 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Rådets forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af
udbredelsen af vedvarende energi**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

De internationale spændinger efter Ruslands invasion af Ukraine, den overordnede geopolitiske kontekst og de meget høje energipriser forstærkede i 2022 behovet for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i Unionen med det formål at udfase EU's afhængighed af russiske fossile brændstoffer.

Navnlig i andet halvår af 2022 skete der en forværring af energikrisen, hvilket krævede en hurtig indsats. Rekordhøje stigninger i naturgasprisen i sommeren, yderligere afbrydelser af forsyningerne gennem North Stream I-rørledningen, øget inflation og udsving i elpriserne forårsagede økonomiske og sociale problemer, hvilket lagde en tung byrde på borgerne og økonomien. Stigende energiomkostninger førte til lavere købekraft for borgerne og tab af konkurrenceevne for virksomhederne. Manglen på gas- og elforsyning og den relativt uelastiske energiefterspørgsel medførte betydelige prisstigninger og volatilitet i gas- og elpriserne i EU.

Det blev anset for nødvendigt med en hurtigere udbredelse af vedvarende energikilder for at styrke Unionens forsyningssikkerhed og få energipriserne ned, da det omgående og strukturelt reducerer efterspørgslen efter fossile brændstoffer inden for energi-, opvarmnings-, kølings-, industri- og transportsektorerne. Dertil kommer, at vedvarende energikilder som følge af deres lave driftsomkostninger kan have en positiv indvirkning på energipriserne i hele EU.

I den forbindelse vedtog Rådet den 22. december 2022 forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi. Denne forordning havde til formål at afkorte og fremskynde tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi samt for net- og infrastrukturprojekter, der er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet. Hvis forordningen ikke forlænges, ophører den med at finde anvendelse den 30. juni 2024. Dette forslag har til formål at forlænge anvendelsen af nogle af bestemmelserne i forordning (EU) 2022/2578 i lyset af de vedvarende risici for Unionens energiforsyningssikkerhed og høje energipriser i Unionen samt den vigtige rolle, som en hurtigere udbredelse af vedvarende energi spiller med hensyn til at håndtere dem.

1.1.1. Grunde til at forlænge forordningens bestemmelser i den nuværende situation

På datoen for vedtagelsen af dette forslag er der fortsat betydelige risici forbundet med volatiliteten i gas- og elpriserne og forsyningssikkerheden i Unionen. De skyldes den vanskelige situation på energimarkederne, som forværres af den spændte geopolitiske situation.

På grund af det betydelige fald i importen af russisk rørledningsgas i det seneste år er tilgængeligheden af gasforsyninger til Unionen betydeligt reduceret i forhold til situationen før krisen. Med det nuværende niveau for gasimport forventes Unionen at modtage ca. 20 mia. m³ import fra russiske rørledninger i 2023, hvilket er ca. 110 mia. m³ mindre end i 2021.

De globale gasmarkeder er fortsat meget stramme og forventes at forblive sådan i en vis periode. IEA har bemærket¹, at den globale LNG-forsyning kun steg moderat i 2022 (4 %) og i 2023 (3 %) på grund af "begrænset forøgelse af kapaciteten til flydendegørelse, afbrydelser på større eksportfaciliteter og faldende tilførsel af gas til LNG-anlæg fra nær udtømte felter". På verdensplan forventes betydelig ny kapacitet til flydendegørelse (især i USA og Qatar) at komme i drift i 2025, men "markedsbalancerne er fortsat usikre i den nærmeste fremtid"². Denne situation har negative konsekvenser for gaspriserne, som til trods for at være meget lavere end toppunktet i sommeren 2022 (hvor priserne steg til over 300 EUR/MWh) fortsat er mere end dobbelt så høje som niveauet før krisen (mellem 40 EUR/MWh og 50 EUR/MWh i begyndelsen af efteråret 2023), hvilket har uundgåelige konsekvenser for EU-borgernes købekraft og de europæiske virksomheders konkurrenceevne. Markedsvolatiliteten er også en konsekvens af det stramme marked og udgør en yderligere risiko for EU's økonomi. I sommeren og efteråret 2023 var der en række episoder med betydelig volatilitet, som understreger, at gasmarkederne stadig er skrøbelige og kan overreagere på ethvert uventet og pludseligt chok i udbud og efterspørgsel, som det var tilfældet efter strejken ved de australske LNG-faciliteter, krisen i Mellemøsten og afbrydelsen af Balticconnector. Under disse omstændigheder kan frygten for knaphed udløse større reaktioner med alvorlige konsekvenser for priserne i hele EU.

Disse alvorlige vanskeligheder forværres af en række yderligere risici, som, hvis de blev reelle, ville forværre situationen betydeligt. Disse risici omfatter: en stigning i efterspørgslen efter LNG i Asien, hvilket reducerer den mængde gas, der er til rådighed på det globale gasmarked^{3, 4}, ekstreme vejrforhold, der potentielt kan påvirke vandkraftlagringen eller atomkraftproduktion, hvilket ville kræve en større anvendelse af gasfyret elproduktion, samt yderligere mulige afbrydelser af gasforsyningen, herunder en fuldstændig indstilling af gasimporten fra Rusland, eller forstyrrelser i eksisterende kritisk gasinfrastruktur. Desuden påvirker væbnede konflikter flere regioner, der er relevante for EU's energiforsyning, såsom Ukraine, Aserbajdsjan og Mellemøsten.

Nylige eksempler illustrerer sandsynligheden for og relevansen af de risici, der er forbundet med afbrydelsen af energiinfrastruktur. I september 2022 blev NordStream 1-rørledningen beskadiget af sabotage i en sådan grad, at den i øjeblikket ikke kan transportere gas og ikke vil være i stand til det inden for en overskuelig fremtid. I oktober 2023 blev Balticconnector, en vigtig rørledning, der forbinder Finland med Estland, afbrudt. Efter hændelsen erklærede

¹ Det Internationale Energiagentur (IEA): Medium-Term Gas Report 2023.

² Det Internationale Energiagentur (IEA): World Energy Outlook 2023.

³ IEA bemærkede, at "den globale gas efterspørgsel forventes at vende tilbage til moderat vækst i 2024, primært drevet af Asien og Stillehavsområdet og Mellemøsten", og at efterspørgslen i Asien og Stillehavsområdet forventes "at stige med 20 % i 2026 i forhold til 2022", jf. Medium-Term Gas Report 2023.

⁴ Indenlandsk produktionsfald i vand- og atomkraft som følge af klimatiske forhold og andre tilgængelighedsfaktorer forværede presset på gasmarkedet og pressede priserne yderligere op i sommeren 2022. Produktionsforskellen for vandkraft og atomkraft i 2022 var på henholdsvis ca. 60 TWh og 120 TWh i forhold til 2021.

de finske myndigheder et alarmniveau, der angiver en betydelig forværring af gasforsyningssituationen⁵.

Det bør bemærkes, at den betydelige reduktion i efterspørgslen efter naturgas (-18 % mellem august 2022 og august 2023) bidrager til at bevare balancen på gask markedet i EU. Denne reduktion er et resultat af økonomiske faktorer (f.eks. høje priser) og administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til forordning (EU) 2022/1369 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas og dens forlængelse ved forordning (EU) 2023/706. En mulig stigning i efterspørgslen, enten som følge af et stigende gasforbrug i bolig-, erhvervs- og industrisektorerne, eller hvis de administrative foranstaltninger, der har til formål at reducere efterspørgslen, ikke forlænges yderligere, udgør en yderligere risiko, der kan underminere EU's gasforsyningssikkerhed.

I tre efterfølgende rapporter fra december 2022 og februar og juli 2023 har Det Internationale Energiagentur (IEA) konsekvent fremhævet de risici, EU's gasforsyningssikkerhed er udsat for, og advaret mod at tage for let på situationen, selv om den har forbedret sig i forhold til krisens højdepunkt i sommeren 2022. I rapporten fra februar 2023 hedder det, at "den globale gasforsyning forventes at forblive stram i 2023, og den globale balance er udsat for en usædvanlig bred vifte af usikkerheder og udefrakommende risikofaktorer. Dette omfatter bl.a. muligheden for, at russiske rørgasleverancer til Den Europæiske Union stopper helt, samt at Kina genoptrapper sin LNG-import i overensstemmelse med landets langsigtede LNG-kontrakter og en potentiel lavere LNG-forsyning". IEA advarede om, at "de forbedrede udsigter ikke bør distrahere fra de foranstaltninger, der er nødvendige (...) for at mindske Den Europæiske Unions eksponering for udefrakommende risici"⁶. Rapporten indeholder også stressscenarier, der omfatter et stop for russiske gasforsyninger, fortsat stramme LNG-forsyninger og vejrlaterede stigninger i efterspørgslen, hvilket ville kunne resultere i en potentiel kløft mellem udbud og efterspørgsel på 40 mia. m³ i EU. I sin rapport fra juli 2023 fremhævede IEA, at der fortsat er "risici og usikkerheder forud for vinteren 2023/24 på den nordlige halvkugle", og at "fyldte lagre ikke er nogen garanti mod vintervolatilitet og risikoen for ny usikkerhed på markedet"⁷.

Desuden offentliggjorde det europæiske net af transmissionssystemoperatører (ENTSOG) sine årlige vinterforsyningsudsigter sammen med en sommeroversigt i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 715/2009. ENTSOG konkluderede, at selv om EU's forsyningssikkerhed generelt er forbedret, kan der være behov for yderligere foranstaltninger i tilfælde af en fuldstændig russisk forsyningsafbrydelse. Desuden er der behov for en omhyggelig forvaltning af lagrene i løbet af vinteren 2023-2024, da der sandsynligvis er behov for et fyldningsniveau på 46 % i begyndelsen af fyldnings sæsonen for at nå det mål på 90 %, der er fastsat i forordning (EU) 2022/1032.

⁵ <https://www.huoltovarmuuskeskus.fi/en/a/nesa-raising-its-risk-assessment-concerning-the-security-of-gas-supply>.

⁶ Ifølge IEA forventes den europæiske gasefterspørgsel at stige med 2 % i 2024. Se Medium-Term Gas Report 2023.

⁷ <https://iea.blob.core.windows.net/assets/f45a2340-8479-4585-b26e-ec5e9b14feca/GlobalGasSecurityReview2023IncludingtheGasMarketReportQ32023.pdf>. I begyndelsen af november 2023 nåede EU's gasbeholdninger et rekordhøjt niveau på over 99 % af kapaciteten.

Unionens indsats inden for rammerne af REPowerEU og efterfølgende initiativer, herunder de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) 2022/2577 for så vidt angår den fremskyndede udbredelse af vedvarende energi, bidrog til at forbedre situationen med hensyn til forsyningssikkerheden og energipriserne. I lyset af sammenkoblingen af elsystemerne mellem medlemsstaterne kan den øgede andel af produktionen af vedvarende energi i én medlemsstat bidrage til at afhjælpe en mangel i en anden medlemsstat og dermed fremme solidariteten i denne krise. En fremskyndet udbredelse af kapacitet inden for vedvarende energi har spillet og vil fortsat spille en afgørende rolle i Unionens strategi for håndtering af energikrisen og har været medvirkende til at øge forsyningssikkerheden og beskytte forbrugerne mod prisvolatilitet ved at reducere Unionens samlede gasefterspørgsel. Det Internationale Energiagentur anslog, at de gennemsnitlige engrospriser på elektricitet ville have været 8 % højere på alle europæiske markeder i 2022 uden den ekstra installerede kapacitet⁸. Selv om de fleste af forordningens virkninger først vil blive synlige i de kommende måneder, tyder de første tilgængelige data om produktion og udbredelse af vedvarende energi samt om godkendelse af projekter om vedvarende energi og dermed forbundne infrastrukturprojekter for perioden efter forordningens ikrafttræden på, at sådanne projekter fremskyndes, i det mindste i nogle medlemsstater. Ifølge Eurostat var produktionen af vedvarende energi i første halvår af 2023 rekordhøj i EU, hvilket er afgørende for fortsat at erstatte yderligere gasmængder⁹. I Kommissionens rapport fremhæves også den positive udvikling med hensyn til stigningen i udbredelsen af vedvarende energi i månederne efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2022/2577. Ifølge de første industridata har EU i tre fjerdedele af 2023 installeret mere solcellekapacitet end i hele 2022. Vindkapaciteten steg også betydeligt i flere medlemsstater. De foreliggende data viser også, at flere medlemsstater har oplevet to cifrede stigninger i antallet af tilladelser, der er udstedt til projekter vedrørende vedvarende energi, siden forordningen trådte i kraft. Desuden drager netprojekter, der er vigtige for at øge udbredelsen af vedvarende energi og er nået op på en samlet længde på over 2 000 km, også fordel af en fremskyndet tilladelsesproces i mindst én medlemsstat.

Hvis forordning (EU) 2022/2577 ophører med at finde anvendelse, selv om der fortsat er betydelige risici, vil dette underminere den opnåede forbedring samt EU's modstandsdygtighed over for potentielle udviklinger såsom et fuldstændigt stop for importen fra Rusland.

I henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2022/2577 skal Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning på baggrund af udviklingen i forsyningssikkerheden og energipriserne og behovet for yderligere at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. På grundlag af en sådan evaluering kan Kommissionen foreslå at forlænge gyldigheden af denne forordning. Kommissionen har foretaget en sådan evaluering og vedtog den 28. november 2023 en rapport med resultaterne heraf¹⁰. I rapporten blev det konkluderet, at anvendelsen af forordning (EU) 2022/2577 har haft en positiv indvirkning på fremskyndelsen af udbredelsen af vedvarende energi i Unionen og dermed har bidraget til at afbøde virkningerne af energikrisen. Under hensyntagen til ovennævnte faktorer og det forhold, at nogle af

⁸ [Hvor mange penge sparer de europæiske forbrugere takket være vedvarende energi? – Renewable Energy Market Update - June 2023 – Analysis - IEA.](#)

⁹ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/view/nrg_cb_pem.

¹⁰ COM(2023) 764 final.

bestemmelserne i forordning (EU) 2022/2577 ligner bestemmelserne i direktiv (EU) 2023/2413 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om vedvarende energi, konkluderedes det også i rapporten, at betingelserne for en forlængelse af forordningen er opfyldt.

Med hensyn til omfanget af forlængelsen tages der i rapporten hensyn til forholdet mellem forordning (EU) 2022/2577, som er en midlertidig nødforanstaltning, og direktiv (EU) 2023/2413 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, som er en permanent almindelig lovgivningsmæssig retsakt. Der er navnlig foretaget en vurdering med henblik på at afgrænse, hvilke foranstaltninger fra forordning (EU) 2022/2577 der ikke er afspejlet i den permanente retlige ramme for vedvarende energi, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, således at forlængelsen af nogle af forordningens bestemmelser ikke overlapper direktivets bestemmelser.

I lyset af rapportens konklusioner og i betragtning af de vedvarende alvorlige vanskeligheder og risici for EU's gasforsyningsikkerhed, volatiliteten af energipriserne og de positive virkninger, som en fremskyndet udbredelse af vedvarende energi forventes at have på håndteringen heraf, er det nødvendigt og presserende at forlænge de dele af forordning (EU) 2022/2577, som er forskellige fra dem, der er indarbejdet i direktiv (EU) 2023/2413, og som har vist sig at være effektive eller har potentiale til at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi betydeligt. Dette forslag har derfor til formål delvist at forlænge anvendelsen af artikel 1, artikel 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 og 8 i forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi. Desuden tilføjes der i dette forslag en ny bestemmelse for at strømline vurderingen af, om et projekt kan indrømmes undtagelser fra miljøbestemmelserne, i betragtning af de udfordringer, der ifølge nogle medlemsstater har vist sig med hensyn til den praktiske anvendelse af artikel 3, og da disse udfordringer udgør en væsentlig hindring for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi som nævnt i rapporten

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede retsakt indeholder midlertidige, forholdsmæssige og ekstraordinære foranstaltninger. Den supplerer eksisterende relevante EU-initiativer og -lovgivning, der sikrer, at borgerne kan drage fordel af en fremskyndet udbredelse af vedvarende energi og af, at efterspørgslen efter fossile brændstoffer erstattes af efterspørgsel efter ren energi. Forslaget supplerer de initiativer, som Kommissionen allerede har taget som reaktion på den aktuelle krise på energimarkederne. Det er i overensstemmelse med REPowerEU-planen af 18. maj 2022, som sætter en massiv fremskyndelse og opskalering af vedvarende energi inden for elproduktion, industri, bygninger og transport i centrum for strategien om at fremskynde udfasningen af russiske fossile brændstoffer.

Desuden supplerer forslaget direktiv (EU) 2023/2413 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 om vedvarende energi, der blev vedtaget den 9. oktober 2023 for at fastsætte ændrede bestemmelser for vedvarende energi på permanent basis. Dette direktiv trådte i kraft den 20. november 2023. Det indeholder omfattende bestemmelser, der skal strømline tilladelsesprocedurerne for projekter vedrørende vedvarende energi på en dækkende måde gennem fysisk planlægning, forenkling og forkortelse af procedurerne. Alle tilladelsesregler i direktiv (EU) 2023/2413, undtagen dem, der vedrører områder til fremskyndelse af vedvarende energi, skal være gennemført senest den 1. juli 2024, dvs. umiddelbart efter udløbet af gyldigheden af Rådets forordning. Direktiv (EU) 2023/2413 indeholder bestemmelser om samme emne som forordning 2022/2577. For nogle af bestemmelserne er der imidlertid en væsentlig forskel sammenlignet med teksten i forordning 2022/2577. Dette

omfatter navnlig artikel 3 i Rådets forordning, som vedrører formodningen om væsentlig samfundsinteresse, men som i modsætning til direktiv (EU) 2023/2413 indeholder et stk. 2, hvori det kræves, at medlemsstaterne prioriterer projekter, der anses for at være af væsentlig samfundsinteresse, når retlige interesser skal afvejes i det enkelte tilfælde. Hvad angår tilladelsesprocessen for repowering af anlæg til vedvarende energi indeholder artikel 5 i Rådets forordning også en kort frist på seks måneder for alle tilladelser, der gælder for repowering af projekter om vedvarende energi, mens direktiv (EU) 2023/2413 indeholder en frist på et år for repowering af projekter uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi og en frist på seks måneder for projekter, der er beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Endelig fastsættes der i forordningens artikel 6 betingelser med henblik på at gøre brug af visse undtagelser fra miljølovgivningen, der adskiller sig fra dem, der er fastsat i direktiv (EU) 2023/2413.

Forordning (EU) 2022/2577 og det nuværende forslag er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt, navnlig udviklingen af en energisektor, der i vid udstrækning er baseret på vedvarende energikilder, deres integration i energisystemet og en hurtigere udbredelse af projekter om vedvarende energi som et redskab til at reducere EU's drivhusgasemissioner med henblik på den langsigtede strategi for at opnå kulstofneutralitet senest i 2050.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forordning (EU) 2022/2577 og dette forslag er i overensstemmelse med en bredere vifte af initiativer, der skal styrke Unionens modstandsdygtighed på energiområdet og afbøde virkningerne af de høje energipriser og de potentielle afbrydelser af energiforsyningerne. Forslaget bringer ikke det indre markeds funktionsmåde i fare og påvirker ikke foranstaltningerne til håndtering af afbrudte energiforsyninger. Forslaget er i overensstemmelse med miljømålene, da en fremskyndet udbredelse af vedvarende energi er afgørende for at afbøde virkningerne af både klimaændringer og forurening, som forårsager tab af biodiversitet og truer den offentlige sundhed og sikkerhed. Forslaget er også i overensstemmelse med målene i den europæiske klimalovgivning (forordning (EU) 2021/1119).

Forslaget er i overensstemmelse med de henstillinger, der er fremsat til medlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske semester 2022 om at strømline udstedelsen af tilladelser til projekter om vedvarende energi. Det forventes også at fremskynde investeringer i vedvarende energi under genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder gennem de REPowerEU-kapitler, der skal indgå i de nationale genopretnings- og resiliensplaner.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for denne retsakt er artikel 122, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"). Betingelserne for anvendelse af denne bestemmelse kræver, at foranstaltningen er "afpasset efter den økonomiske situation", hvilket navnlig er tilfældet, hvis "der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter". Foranstaltningerne skal også træffes i en "ånd af solidaritet", og i henhold til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis skal de være midlertidige og forholdsmæssige.

Den nuværende og vedvarende gasforsyningsknaphed udgør en alvorlig forsyningsvanskelighed med hensyn til et energiprodukt, jf. artikel 122 i TEUF. Som forklaret ovenfor i afsnit 1 ("Forslagets begrundelse og formål") er der fortsat alvorlige vanskeligheder og risici for EU's gasforsynings sikkerhed og volatilitet i energipriserne.

Fremskyndelsen af udbredelsen af kapacitet inden for vedvarende energi spillede en vigtig rolle i EU's strategi for bekæmpelse af energikrisen og har været medvirkende til at øge forsynings sikkerheden og holde energipriserne under kontrol. Hovedårsagen hertil var udskiftningen af naturgas med vedvarende energi, navnlig i elsektoren, som derefter påvirkede den samlede gasefterspørgsel.

Hvis visse foranstaltninger i forordning (EU) 2022/2577, som har det største potentiale for fremskyndelse af vedvarende energi, og som er forskellige fra dem, der er indarbejdet i direktiv (EU) 2023/2413, ophører med at finde anvendelse, vil et vigtigt redskab til at fremskynde udbredelsen af kapacitet inden for vedvarende energi ikke længere være til rådighed for medlemsstaterne i en tid, hvor energiforsynings situationen i Unionen stadig er vanskelig.

Specifikke bestemmelser i forordningen er derfor nødvendige efter juni 2024 for at imødegå de alvorlige vanskeligheder og de potentielle prisrisici, der kan opstå som følge af den nuværende skrøbelige balance i EU's gassystem. Den fremskyndede udbredelse af vedvarende energikilder har vist sig at være i stand til at mindske risiciene for Unionens forsynings sikkerhed, navnlig for gas og elektricitet, og har bidraget til at sænke energipriserne for EU's borgere og virksomheder. Medlemsstaterne bør i en begrænset periode efter juni 2024 fortsat kunne anvende nogle af bestemmelserne i forordning (EU) 2022/2577 for at lette udbredelsen af projekter om vedvarende energi i en ånd af solidaritet, på det grundlag at enhver stigning i udbredelsen af vedvarende energi i en medlemsstat på et integreret energimarked også kan være til gavn for andre medlemsstater.

Hasteproceduren i artikel 122, stk. 1, i TEUF, finder anvendelse, uden at dette berører andre procedurer, der er fastsat i traktaterne. Henvisningen til andre procedurer i traktaterne understreger den ekstraordinære og midlertidige karakter af de foranstaltninger, der kan vedtages i henhold til artikel 122, stk. 1, i TEUF. Den presserende og stadig ustabile situation på energimarkedet og det presserende behov for omgående at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi som et instrument til at afbøde de eksisterende risici for energiforsynings sikkerheden og volatiliteten i energipriserne kræver sådanne nødforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger. Desuden betyder den forestående afslutning af Europa-Parlamentets mandat og den tid, der normalt er nødvendig for at vedtage lovgivning efter den almindelige lovgivnings procedure, at en sådan procedure ikke er en passende mulighed for at få de midlertidige foranstaltninger på plads i tide, idet det også tages i betragtning, at medlemsstaterne og projektudviklere har behov for forudsigelighed og retssikkerhed med hensyn til den gældende retlige ramme. Det er derfor berettiget at basere den foreslåede retsakt på artikel 122, stk. 1, i TEUF.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

En hurtig og omfattende udbredelse af vedvarende energi kan ikke opnås af medlemsstaterne alene. Under hensyntagen til de forskellige energipolitikker i medlemsstaterne er det mere sandsynligt, at en indsats på EU-plan i stedet for en national eller lokal indsats alene vil kunne

udfase EU's afhængighed af russiske fossile brændstoffer og reducere energipriserne samt nå EU's klima- og energimål for 2030 og EU's langsigtede mål om klimaneutralitet og nulforurening.

Der er behov for en koordineret europæisk tilgang til at afkorte og forenkle tilladelsesprocedurerne og de administrative processer for at fremskynde den nødvendige udbredelse af vedvarende energi. I betragtning af medlemsstaternes forskellige procedurer og i betragtning af at det haster med at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i alle medlemsstater, er der større sandsynlighed for, at en indsats på EU-plan vil nå de krævede mål end en national eller lokal indsats alene.

Endelig indfører den foreslåede forordning målrettede ændringer af eksisterende EU-retsakter. Dette tiltag, som vil strømline visse tilladelsesprocedurer yderligere, begrundes behovet for handling på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Foranstaltningen står i et rimeligt forhold til omfanget og arten af de konstaterede problemer og opfyldelsen af de fastsatte mål.

I lyset af den hidtil usete geopolitiske situation, der er opstået som følge af Ruslands invasion af Ukraine, de fortsat meget volatile energipriser og behovet for at sikre Europas energiforsyningsikkerhed for den kommende vintersæson og i løbet af næste år er der et klart behov for en koordineret og hurtig indsats.

Bestemmelserne i dette forslag har til formål at sikre kortere og hurtigere procedurer for godkendelse af projekter om vedvarende energi ved at fastsætte korte frister og forenkle den vurdering, som disse projekter skal underkastes i henhold til EU-lovgivningen, samtidig med at der opretholdes et rimeligt niveau af miljøbeskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med artsbeskyttelse.

- **Valg af retsakt**

I betragtning af energikrisens dimension og omfanget af dens sociale, økonomiske og finansielle virkninger er nærværende forslags bestemmelser indeholdt i en forordning, der har et generelt anvendelsesområde og finder direkte og umiddelbar anvendelse. Forlængelsen af anvendelsesperioden for disse bestemmelser bør derfor også ske gennem vedtagelse af en forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

På grund af det presserende behov for at udarbejde forslaget til forlængelse af forordning (EU) 2022/2576, har der ikke kunnet gennemføres en høring af interessenter.

- **Konsekvensanalyse**

I betragtning af at foranstaltningen er af midlertidig og hastende karakter og er truffet som reaktion på en nødsituation, kunne der ikke foretages en konsekvensanalyse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Der er ikke påvist nogen negativ indvirkning på de grundlæggende rettigheder. Det overordnede mål med dette forslag er at øge anvendelsen af vedvarende energi, hvilket er i overensstemmelse med artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ifølge hvilken et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten skal integreres i Unionens politikker og sikres i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget kræver ikke nogen yderligere midler fra EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

De foreslåede ændringer er målrettede og begrænsede i omfang med henblik på at forlænge anvendelsesperioden for artikel 1, artikel 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, første punktum, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 og 8 vedrørende tilladelsesprocessen med 12 måneder.

For så vidt angår artikel 3, stk. 2, henviser andet punktum til artsbeskyttelse, der er knyttet til artikel 3, stk. 1. Forslaget forlænger ikke artikel 3, stk. 1, da den samme formodning findes i direktiv (EU) 2023/2413. Derfor foreslås det kun at forlænge første punktum i artikel 3, stk. 2.

Der er også ændringer til artikel 1, 5 og 8. Med hensyn til artikel 5 tilstræbes det med ændringen, at fristen på 6 måneder for tilladelsesprocessen for repowering af projekter fra den 1. juli 2024 kun vil finde anvendelse på projekter om vedvarende energi, der er beliggende i et særligt område for vedvarende energi, jf. forordningens artikel 6. Med hensyn til artikel 1 og 8 tilstræbes det med ændringen at målrette anvendelsesområdet for disse bestemmelser mod artikel 5, stk. 1.

Der indføres en ny artikel 3a for at præcisere, at vurderingen af alternativer i forbindelse med de relevante miljøvurderinger bør omfatte de alternativer, der sikrer opfyldelsen af de samme mål som det pågældende projekt med hensyn til udbredelse af kapacitet inden for vedvarende energi ved hjælp af samme teknologi for vedvarende energi, samme eller lignende tidshorisont og uden væsentlig højere omkostninger. Med hensyn til tidsplanen for de foreslåede ændringer vil artiklerne i forordning (EU) 2022/2577 forblive i kraft i deres nuværende form indtil udgangen af juni 2024. Artikel 1, artikel 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, første punktum, artikel 5, stk. 1, og artikel 6 og 8 vil fortsat finde anvendelse i yderligere 12 måneder indtil udgangen af juni 2025. For så vidt angår artikel 3, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, finder de anvendelse i en revideret form i denne yderligere periode. Den nye artikel 3a finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden frem til den 30. juni 2025.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) 2022/2577 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 122, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2022/2577 er der indført hasteforanstaltninger og målrettede foranstaltninger for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. Udbredelsen af vedvarende energi i Unionen kan bidrage væsentligt til at afbøde virkningerne af energikrisen ved at styrke Unionens forsyningssikkerhed, mindske volatiliteten på markedet og sænke energipriserne. Eftersom langvarige og komplekse tilladelsesprocedurer udgør en væsentlig hindring for, at der kan foretages hurtige og omfattende investeringer i vedvarende energi og tilhørende infrastruktur, var det formålet med forordning (EU) 2022/2577 at indføre målrettede foranstaltninger for øjeblikkeligt at fremskynde nogle af de tilladelsesprocedurer, der var gældende for bestemte teknologier til vedvarende energi og typer af projekter med det største potentiale for hurtig udbredelse, for at afbøde virkningerne af energikrisen. Forordning (EU) 2022/2577 finder anvendelse indtil den 30. juni 2024.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413, som ændrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001, trådte i kraft den 20. november 2023 og indførte ændringer af den lovgivningsmæssige ramme for regulering af vedvarende energi indtil 2030 og derefter, herunder bestemmelser, der strømliner tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi. Nogle af de foranstaltninger, der blev indført ved forordning (EU) 2022/2577, blev ved direktiv (EU) 2023/2413 indarbejdet i direktiv (EU) 2018/2001. Nogle af de mere ekstraordinære foranstaltninger i forordning (EU) 2022/2577 er imidlertid ikke afspejlet i dette direktiv, hvilket betyder, at deres ekstraordinære og midlertidige karakter opretholdes. I stedet er der med henblik på at fremskynde tilladelsesprocedurerne indført en stabil og langsigtet permanent ordning, som fastsætter særlige trin og procedurer, der kræver en længere gennemførelsestid. Medlemsstaterne skal gennemføre direktiv (EU) 2023/2413 senest den 21. maj 2025 med undtagelse af visse bestemmelser vedrørende tilladelsesprocedurerne, der skal gennemføres senest den 1. juli 2024, dvs. umiddelbart efter at forordning (EU) 2022/2577 udløber. Efter gennemførelsen af nævnte direktiv vil de bestemmelser om

strømlining af tilladelsesprocedurerne, der indføres ved direktivet, komme projekter om vedvarende energi til gode.

- (3) I henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2022/2577 skal Kommissionen senest den 31. december 2023 foretage en evaluering af forordningen på baggrund af udviklingen i forsyningssikkerheden og energipriserne og behovet for yderligere at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og forelægge Rådet en rapport om de vigtigste resultater af evalueringen. I samme artikel fastsættes det også, at Kommissionen på grundlag af denne evaluering kan foreslå en forlængelse af forordning (EU) 2022/2577.
- (4) I sin rapport [indsæt fodnote til rapporten] fandt Kommissionen, at betingelserne for en forlængelse var opfyldt, og den foreslog at forlænge udvalgte foranstaltninger, der har det største potentiale for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og er forskellige fra dem, der ved direktiv (EU) 2023/2413 er indarbejdet i direktiv (EU) 2018/2001, og ser ud til at medføre en betydelig fremskyndelse af tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og dermed forbundne netprojekter eller har et betydeligt potentiale til at gøre det. Det forhold, at der ved direktiv (EU) 2023/2413 er indført visse bestemmelser i direktiv (EU) 2018/2001 for at strømline tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi, herunder regler om de samme eller lignende aspekter som dem, der er omfattet af forordning (EU) 2022/2577, blev taget i betragtning. Det blev også taget i betragtning, at de tilladelsesregler, der er indført ved direktiv (EU) 2023/2413, med undtagelse af dem, der vedrører områder til fremskyndelse af vedvarende energi i henhold til nævnte direktivs artikel 15c og 16a, skal være gennemført senest den 1. juli 2024, umiddelbart efter at forordning (EU) 2022/2577 udløber.
- (5) Siden forordning (EU) 2022/2577 trådte i kraft, er beredskabsniveauet på elektricitetsmarkedet og Unionens forsyningssikkerhed blevet forbedret. Der er dog fortsat alvorlige risici med hensyn til Unionens energiforsyningssikkerhed. Den globale situation på gasmarkedet er fortsat meget stram. Gaspriserne er fortsat betydeligt højere end før krisen med uundgåelige konsekvenser for EU-borgernes købekraft og EU-virksomhedernes konkurrenceevne. Dette forværres af stærk markedsvolatilitet, der bl.a. hænger sammen med den spændte geopolitiske situation. De nylige episoder med betydelig volatilitet i sommeren og efteråret 2023, hvor priserne steg med over 50 % inden for nogle få uger, forårsaget af begivenheder som strejken på australske LNG-faciliteter, krisen i Mellemøsten og afbrydelsen af Balticconnector-rørledningen, viser, at markederne stadig er skrøbelige og sårbare over for selv relativt små chok i efterspørgslen og udbuddet. Under disse omstændigheder kan frygten for knaphed som følge af selv en isoleret hændelse udløse negative systemiske reaktioner i hele EU med alvorlige konsekvenser for energipriserne. På grund af det betydelige fald i importen af russisk rørledningsgas i det seneste år er tilgængeligheden af gasforsyninger til Unionen betydeligt reduceret i forhold til situationen før krisen. Med den nuværende import af rørledningsgas forventes Unionen kun at modtage omkring 20 mia. m³ russisk gas, hvilket er omkring

110 mia. m³ mindre end i 2021. Der er derfor fortsat en alvorlig risiko for, at der vil opstå gasmangel i Unionen.

- (6) De globale gasmarkeder er fortsat meget stramme, og de forventes at forblive stramme i en vis periode. Som IEA¹¹ har bemærket, steg den globale LNG-forsyning kun moderat i 2022 (4 %) og i 2023 (3 %). Selv om det er planen at tage ny LNG-kapacitet i brug fra og med 2025, forventer IEA, at markedsbalancen fortsat vil være usikker i den nærmeste fremtid¹².
- (7) Disse alvorlige vanskeligheder forværres af en række yderligere risici, herunder et opsving i LNG-efterspørgslen i Asien, der reducerer den mængde gas, der er til rådighed på det globale gasmarked, en kold vinter, der kan føre til en stigning i gasefterspørgslen på op til 30 mia. m³, ekstreme vejrforhold, der kan påvirke vandkraftlagringen og atomkraftproduktionen på grund af lave vandstande, og den efterfølgende stigning i efterspørgslen efter gasfyret elproduktion. Andre risici skyldes yderligere forstyrrelser af kritisk infrastruktur såsom sabotage mod Nord Stream-rørledningerne i september 2022 og afbrydelsen af Balticconnector-rørledningen i oktober 2023 samt forværringen af den geopolitiske situation, navnlig i regioner, der er relevante for EU's energiforsyningssikkerhed, såsom Ukraine, Aserbajdsjan og Mellemøsten.
- (8) I betragtning af den nuværende stramme balance mellem udbud og efterspørgsel kan selv en moderat afbrydelse af energiforsyningen få vidtrækkende konsekvenser for gas- og elpriserne og for den europæiske økonomis konkurrenceevne og medføre alvorlig og varig skade for økonomien og borgerne i Unionen. I den aktuelle situation er hele Unionen derfor udsat for risici for energimangel og høje energipriser.
- (9) En fremskyndet udbredelse af vedvarende energi spillede en afgørende rolle i Unionens strategi for at afhjælpe energikrisen og har været medvirkende til at øge forsyningssikkerheden og beskytte forbrugerne mod prisvolatilitet ved at reducere Unionens samlede gasefterspørgsel. Det Internationale Energiagentur anslø, at de gennemsnitlige engrospriser på elektricitet ville have været 8 % højere på alle europæiske markeder i 2022 uden den yderligere installerede kapacitet inden for vedvarende energi¹³. I 2022 erstattede en højere produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder ca. 107 TWh elproduktion baseret på fossile brændstoffer svarende til ca. 10 mia. m³ gas, hvilket førte til anslåede besparelser på mere end 10 mia. EUR.
- (10) Selv om forordning (EU) 2022/2577 kun har været i kraft i en begrænset periode, har den ifølge Kommissionens rapport bidraget positivt til at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi i Unionen, navnlig ved at strømline de procedurer, der gælder for bestemte tilladelsesprocesser, og ved at øge den politiske bevidsthed om betydningen af at fremskynde udstedelsen af tilladelser til vedvarende energi. Selv om de fleste af forordningens virkninger først bliver synlige i de kommende måneder, tyder de første

¹¹ IEA: Medium-Term Gas Report 2023.

¹² IEA: World Energy Outlook 2023.

¹³ [How much money are European consumers saving thanks to renewables? – Renewable Energy Market Update - June 2023 – Analysis - IEA.](#)

tilgængelige data om produktion og udbredelse af vedvarende energi samt om godkendelse af projekter om vedvarende energi og dermed forbundne infrastrukturprojekter for perioden efter forordningens ikrafttræden på en fremskyndet udbredelse, i det mindste i nogle medlemsstater. Ifølge Eurostat var produktionen af vedvarende energi i Unionen rekordhøj i første halvdel af 2023, hvor den erstattede yderligere mængder gas¹⁴. Kommissionens rapport fremhæver også den positive udvikling i form af øget udbredelse af vedvarende energi i månederne efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2022/2577. Ifølge de første foreliggende industridata har EU i løbet af tre kvartaler i 2023 installeret mere solcellekapacitet end i hele 2022. Vindkapaciteten steg også betydeligt i flere medlemsstater. De data, der er samlet i Kommissionens rapport, viser også, at flere medlemsstater har oplevet en tocifret stigning i antallet af tilladelser, der er udstedt til projekter om vedvarende energi, siden forordningen trådte i kraft. Desuden drager projekter vedrørende net, der er vigtige for at øge udbredelsen af vedvarende energi og er nået op på en samlet længde på over 2 000 km, også fordel af en fremskyndet tilladelsesproces i mindst én medlemsstat.

- (11) Da energiforsyningen og -priserne stadig er udsat for risici, vil der i en vis periode efter udgangen af juni 2024 fortsat være behov for, at vedvarende energi udbredes i et hurtigere tempo, så den resterende russiske gasimport kan udfases. Der er ingen tvivl om, at en højere andel af energi fra vedvarende energikilder vil styrke Unionens modstandsdygtighed yderligere. Dertil kommer, at jo hurtigere udbredelsen af vedvarende energi sker, jo større vil den positive indvirkning på Unionens modstandsdygtighed, energiforsyningsikkerhed, energipriser og uafhængighed af russisk fossilt brændstof være.
- (12) På grund af den presserende og stadig ustabile energisituation, som Unionen står over for, er det nødvendigt at forlænge visse bestemmelser i forordning (EU) 2022/2577, nemlig dem, der har vist det største potentiale for en øjeblikkelig fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, og som er forskellige fra de foranstaltninger, der er indarbejdet i direktiv (EU) 2018/2001, så det sikres, at forlængelsen af forordning (EU) 2022/2577 ikke overlapper nævnte direktiv. Foranstaltningerne i nævnte forordning omfatter desuden passende garantier for at sikre miljøbeskyttelse i form af særlige betingelser for deres anvendelse. Disse foranstaltninger finder anvendelse parallelt med nævnte direktiv og supplerer det med yderligere hasteforanstaltninger i en begrænset periode. Hvis forordningen ikke forlænges, vil det skabe risiko for, at tempoet i udstedelsen af tilladelser og udbredelsen af vedvarende energi og tilhørende infrastruktur bremses, navnlig i medlemsstater, der har gjort omfattende brug af denne forordning. For eksempel kan installationen af vindenergianlæg på land med en kapacitet på ca. 41 GW ifølge Tyskland blive forsinket og tage omkring to år længere eller i nogle tilfælde helt blive afbrudt, hvis forordningen, navnlig artikel 6, ikke forlænges. Ligeledes anslås det, at udstedelsen af tilladelser til en række planlagte store transmissionsnetprojekter med en samlet længde på tusinder af kilometer vil vare ét til tre år længere.

¹⁴ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/view/nrg_cb_pem.

- (13) En af de midlertidige foranstaltninger, der blev indført ved forordning (EU) 2022/2577, og som har udvist positive virkninger og har et betydeligt fremskynelsespotentiale i fremtiden, er bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, om en afkræftelig formodning om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsinteresse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed, jf. bestemte undtagelsesbestemmelser i den relevante EU-miljølovgivning, medmindre der er klare beviser for, at disse projekter har store negative virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres. I artikel 16f i direktiv (EU) 2018/2001 fastsættes en afkræftelig formodning om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed, med næsten samme ordlyd som artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577. Det er derfor ikke nødvendigt at forlænge anvendelsen af artikel 3, stk. 1, da en sådan formodning finder anvendelse i henhold til artikel 16f i direktiv (EU) 2018/2001.
- (14) Artikel 3 indeholder imidlertid et stk. 2, ifølge hvilket projekter, der er anerkendt som værende af væsentlig samfundsinteresse, skal prioriteres, når der i det enkelte tilfælde kræves en afvejning af retlige interesser, og desuden indføres der yderligere krav om kompenserende foranstaltninger med henblik på artsbeskyttelse. Dette stykke er ikke medtaget i direktiv (EU) 2018/2001. Artikel 3, stk. 2, første punktum, i forordning (EU) 2022/2577 har potentiale til yderligere at fremskynde projekter om vedvarende energi, da det kræves, at medlemsstaterne fremmer sådanne projekter ved at prioritere dem, når de afvejer forskellige modstridende interesser, der rækker ud over miljøspørgsmål. Kommissionens rapport har vist værdien af denne bestemmelse, som anerkender, at den relative betydning af udbredelsen af vedvarende energi i den nuværende vanskelige energipolitiske kontekst rækker ud over de særlige mål for de undtagelser i miljødirektiverne, der henvises til i artikel 3, stk. 1. Anvendelsen af bestemmelsen bør derfor forlænges, så den afgørende rolle, som anlæg til vedvarende energi spiller i indsatsen for at bekæmpe klimaændringer og forurening, nedbringe energipriserne, mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og garantere Unionens forsyningssikkerhed, anerkendes på passende vis, når tilladelsesmyndigheder eller nationale domstole afvejer retlige interesser.
- (15) Som det fremgår af Kommissionens rapport, er anvendelsen af en anden betingelse, ifølge hvilken bestemte undtagelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning, kun kan anvendes, hvis der ikke findes en alternativ løsning, forbundet med udfordringer. Disse udfordringer begrænser den praktiske nytte af formodningen om, at projekter om vedvarende energi er af væsentlig samfundsinteresse, fordi det er en betydelig hindring at bevise, at et projekt ikke kan gennemføres andre steder, hvis et helt lands område skal tages i betragtning, og i endnu højere grad hvis andre teknologier til vedvarende energi skal tages i betragtning. For at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi er det derfor hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for midlertidigt at begrænse anvendelsesområdet for de relevante betingelser, der skal tages i betragtning. Med henblik på den relevante EU-miljølovgivning bør medlemsstaterne i forbindelse med de vurderinger fra sag til sag, der er nødvendige for at fastslå, om der findes en tilfredsstillende alternativ løsning til det specifikke projekt om vedvarende energi, kunne begrænse vurderingen til de alternativer, der sikrer opfyldelsen af de samme mål som det pågældende projekt, navnlig hvad angår udbredelse af kapacitet til vedvarende energi ved hjælp af samme teknologi til vedvarende energi, inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger. Når medlemsstaterne sammenligner tidshorisonten for og omkostningerne ved de alternative løsninger, bør de tage i betragtning, at vedvarende energi skal udbredes på en fremskyndet og

omkostningseffektiv måde i overensstemmelse med de prioriterede mål i deres integrerede energi- og klimaplaner, som de har forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, og inden for tidsplanen for gennemførelsen af disse mål.

- (16) Endnu en bestemmelse, der kan øge tempoet i udbredelsen af vedvarende energi betydeligt, findes i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577, som fastsætter, at tilladelsesprocessen for repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi højst må vare seks måneder. Repowering af eksisterende anlæg til vedvarende energi rummer et betydeligt potentiale til hurtigt at øge produktionen af vedvarende energi og dermed gøre det muligt at sænke gasforbruget. Repowering gør det muligt at blive ved med at anvende lokaliteter med et betydeligt potentiale til produktion af vedvarende energi, hvilket mindsker behovet for at udpege nye lokaliteter til projekter om vedvarende energi. Repowering af et vindenergianlæg med mere effektive vindmøller betyder normalt, at den eksisterende kapacitet kan opretholdes eller forøges med færre, større og mere effektive vindmøller. Repowering indebærer også fordele i form af den eksisterende nettilslutning, sandsynligheden for en højere grad af offentlig accept og eksisterende viden om miljøpåvirkningerne.
- (17) Kommissionen konstaterede i sin evaluering, at der er mulighed for yderligere at strømline tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energi, navnlig i de medlemsstater, der har et større potentiale for repowering. Ved direktiv (EU) 2023/2413 indføres der flere bestemmelser i denne henseende i direktiv (EU) 2018/2001, herunder maksimumsfrister for udstedelse af tilladelser. Ved artikel 16b i direktiv (EU) 2018/2001 indføres en frist på højst et år for repowering af projekter, der er beliggende uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, mens artikel 16a i nævnte direktiv fastsætter en frist på seks måneder for projekter, der er beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Gennemførelsesfristen for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi er 27 måneder efter direktivets ikrafttræden (hvilket betyder, at disse områder skal udpeges senest den 20. februar 2026), og selv om disse områder kan udpeges tidligere, bør anvendelsen af artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2577 forlænges. Forlængelsen bør omfatte en målrettet ændring af anvendelsesområdet for denne bestemmelse, så det begrænses til de områder, der er udpeget i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577. En forlængelse af anvendelsen af artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning sammen med anvendelsen af dens artikel 6 vil sikre, at der umiddelbart gælder en ambitiøs frist for udstedelse af tilladelser til repowering af projekter, der er beliggende i de særlige områder, som medlemsstaterne frivilligt har udpeget i henhold til samme forordning, mens maksimumsfristerne for repowering af projekter i direktiv (EU) 2018/2001 finder anvendelse på andre områder. Dette er desuden i overensstemmelse med den sondring, der blev indført ved direktiv (EU) 2023/2413 mellem områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder, der ikke har en sådan status.
- (18) I henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 kan medlemsstaterne under visse betingelser, der skal sikre miljøbeskyttelsen, indføre undtagelser fra visse miljøvurderingsforpligtelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning, for projekter om vedvarende energi og for energilagringsprojekter og elnetprojekter, der er nødvendige for integrationen af vedvarende energi i elektricitetssystemet. Der er tale om en valgfri mulighed, der giver medlemsstaterne et effektivt redskab til at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og de tilhørende infrastrukturprojekter ved at sikre en nøje balance mellem behovet for at udbrede vedvarende energi i et meget højere tempo og behovet for at sikre beskyttelse af miljømæssigt følsomme områder. Som forklaret i Kommissionens rapport har denne artikel ført til

håndgribelige positive resultater både hvad angår antallet af vellykkede projekter om vedvarende energi og net, der er ved at blive gennemført, og hvad angår fremskynelsespotentialet og en kortere tilladelsesproces i de medlemsstater, der har gjort brug af den. Ifølge oplysningerne i Kommissionens rapport, der er baseret på skøn fra medlemsstaterne og interessenterne, vil fremskyndelsen kunne variere fra flere måneder til helt op til tre år for offshoreprojekter.

- (19) På grundlag af den dokumentation, der er samlet i Kommissionens rapport, synes det nødvendigt at forlænge artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 for at sikre en øjeblikkelig stærk fremskyndelse af projekter om vedvarende energi. Denne artikel kan og bør i en begrænset periode eksistere side om side med bestemmelserne i direktiv (EU) 2018/2001 om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi (artikel 15c) og områder til net- og lagringsinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet (artikel 15e).
- (20) I henhold til artikel 15c i direktiv (EU) 2018/2001 skal medlemsstaterne udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi for en eller flere teknologier til vedvarende energi senest 27 måneder efter ikrafttrædelsen af direktiv (EU) 2023/2413. Selv om medlemsstaterne har kunnet udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi, siden direktiv (EU) 2023/2413 trådte i kraft, uden at afvente gennemførelsesfristen, kræver denne udpegning tid, og det forventes, at den vil tage længere tid, end hvad der er nødvendigt for at udpege de særlige områder, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577. Denne bestemmelse indeholder nemlig ikke noget krav om, at der på forhånd som led i planen for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi fastsættes passende regler om effektive afbødende foranstaltninger, der skal vedtages med henblik på installation af anlæg til vedvarende energi og samplacerede energilagringsanlæg i disse områder, og den indfører ikke særlige procedurer, der skal følges i disse områder. For yderligere at lette gennemførelsen af projekter om vedvarende energi bør anvendelsen af artikel 6 derfor midlertidigt forlænges, så medlemsstaterne kan udpege særlige områder på en strømliniet måde, uden at dette berører muligheden for sideløbende hermed at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi i henhold til artikel 15c i direktiv (EU) 2018/2001 for at sikre, at sådanne områder udpeges inden for den frist, der er fastsat i direktivet.
- (21) Artikel 15e i direktiv (EU) 2018/2001 indeholder en bestemmelse, der giver medlemsstaterne mulighed for på visse betingelser at udpege områder for net- og lagringsinfrastruktur, der er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet. I betragtning af den frivillige karakter af artikel 6 i forordning (EU) 2022/2577 og artikel 15e i direktiv (EU) 2018/2001 er der ingen risiko for lovkonflikt, da medlemsstaterne kan beslutte, hvilken bestemmelse de vil anvende, eller endda kan beslutte at anvende begge bestemmelser, så længe nævnte forordning finder anvendelse, med henblik på sideløbende at udpege forskellige netområder i overensstemmelse med de respektive betingelser, der er fastsat i hver af disse retsakter.
- (22) Bestemmelserne i UNECE's (De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen) vedrørende adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet og navnlig medlemsstaternes forpligtelser vedrørende offentlig deltagelse samt adgang til klage og domstolsprøvelse finder fortsat anvendelse.

- (23) Princippet om energisolidaritet er et almindeligt princip i EU-retten, som finder anvendelse på alle medlemsstater. Ved gennemførelse af princippet om energisolidaritet giver de foreslåede foranstaltninger mulighed for grænseoverskridende fordeling af virkningerne af en hurtigere udbredelse af projekter om vedvarende energi. Foranstaltningerne gælder for anlæg til vedvarende energi i alle medlemsstater og omfatter en bred vifte af projekter. I betragtning af graden af integration af Unionens energimarkeder bør en øget udbredelse af vedvarende energi i en medlemsstat også give andre medlemsstater fordele i form af forsyningssikkerhed og lavere priser. Dette bør medvirke til, at elektricitet fra vedvarende energikilder strømmer på tværs af grænserne til det sted, hvor der er størst behov for den, og sikre, at elektricitet, der er produceret for lave omkostninger fra vedvarende energikilder, eksporteres til medlemsstater, hvor elproduktionen er dyrere. Desuden vil den nyinstallerede kapacitet inden for vedvarende energi i medlemsstaterne være med til at nedbringe den samlede gasefterspørgsel i Unionen.
- (24) I henhold til artikel 122, stk. 1, i TEUF kan Rådet med forbehold af de øvrige procedurer i traktaterne på forslag af Kommissionen og i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter, især på energiområdet. På baggrund af ovennævnte betragtninger udgør den presserende og stadig ustabile energisituation og det presserende behov for øjeblikkeligt at fremskynde anvendelsen af vedvarende energikilder som et middel til at afbøde de risici med hensyn til energiforsyningen og volatilitet i energipriserne, der stadig hersker, en sådan situation. Desuden er det nødvendigt at tage i betragtning, at Europa-Parlamentets mandat snart udløber, at det tager tid at vedtage lovgivning efter den almindelige lovgivningsprocedure, og at medlemsstaterne og investorerne har behov for forudsigelighed og retssikkerhed med hensyn til den retlige ramme. Som reaktion på den aktuelle situation er det nødvendigt at forlænge visse bestemmelser i forordning (EU) 2022/2577 med et år samt tilføje en ny bestemmelse, og det er derfor berettiget at anvende artikel 122, stk. 1, i TEUF som retsgrundlag for denne forordning.
- (25) Behovet for handling er presserende, da forordning (EU) 2022/2577 ophører med at finde anvendelse den 30. juni 2024, og investorer og myndigheder er nødt til hurtigst muligt at få klarhed over, hvilke retlige rammer der gælder derefter, for at sikre deres investeringsbeslutninger og planlægge deres projekter i overensstemmelse hermed. Derfor bør forlængelsen af nævnte forordning vedtages, nogle måneder før den ophører med at finde anvendelse. Da der indføres en ny bestemmelse i forordningen, bør den desuden på grund af sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (26) Anvendelsen af de pågældende bestemmelser bør forlænges midlertidigt, og disse bestemmelser bør sammen med den nye bestemmelse, der tilføjes, forblive i kraft indtil den 30. juni 2025.
- (27) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (28) Forordning (EU) 2022/2577 bør derfor ændres –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2022/2577

I forordning (EU) 2022/2577 foretages følgende ændringer:

Artikel 1, stk. 2, affattes således:

"Denne forordning finder anvendelse på alle tilladelsesprocesser, der har en startdato inden for dens anvendelsesperiode, og berører ikke nationale bestemmelser, der fastsætter kortere frister end dem, der er fastsat i artikel 5, stk. 1."

Artikel 3, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer for projekter, der er anerkendt som værende af væsentlig samfundsinteresse, at opførelse og drift af anlæg og installationer til produktion af energi fra vedvarende energikilder og udvikling af den tilknyttede netinfrastruktur prioriteres i planlægnings- og tilladelsesprocessen, når retlige interesser afvejes i det enkelte tilfælde. Indtil den 30. juni 2024 finder foregående punktum, for så vidt angår artsbeskyttelse, kun anvendelse, såfremt og i det omfang der træffes passende artsbevarende foranstaltninger, som bidrager til opretholdelse eller genopretning af en gunstig bevaringsstatus for bestandene af den pågældende art, og der stilles tilstrækkelige finansielle ressourcer og områder til rådighed til dette formål."

Følgende artikel indsættes:

"Artikel 3a

Fravær af alternative eller tilfredsstillende løsninger

"Når det med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/147/EF vurderes, om der ikke findes noget tilfredsstillende alternativ til et projekt vedrørende et anlæg eller en installation til produktion af energi fra vedvarende energikilder, kan denne betingelse anses for opfyldt, hvis der ikke findes nogen tilfredsstillende alternativ løsning, der kan opfylde det samme mål som det pågældende projekt, navnlig hvad angår udvikling af samme kapacitet inden for vedvarende energi ved hjælp af samme teknologi til vedvarende energi, inden for samme eller lignende tidshorisont, og uden at det medfører væsentligt højere omkostninger."

Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Tilladelsesprocessen for repowering af projekter om vedvarende energi, der er beliggende i et særligt område som omhandlet i artikel 6, herunder tilladelser til opgradering af de aktiver, der er nødvendige for projekternes tilslutning til nettet, hvis repowering resulterer i en kapacitetsforøgelse, må højst vare seks måneder, inklusive miljøkonsekvensvurderinger, hvis sådanne kræves i henhold til relevant lovgivning."

I artikel 8 affattes overskriften og indledningen således:

"Tidsplaner for tilladelsesprocessen for repowering af kraftværker til vedvarende energi i særlige områder i henhold til artikel 6

Ved anvendelse af den frist, der er anført i artikel 5, stk. 1, medregnes følgende perioder ikke i denne frist, medmindre de falder sammen med tilladelsesprocessens andre administrative faser:"

I artikel 10 tilføjes som stk. 3:

"Artikel 1, artikel 2, nr. 1), artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 1, artikel 6 og artikel 8 finder dog anvendelse indtil den 30. juni 2025."

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2024. Artikel 1, stk. 3, finder dog anvendelse fra ikrafttrædelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*